

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/73/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204604
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122204604.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

9
7Csp/73/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v spore žalobcov: 1./ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., 2./ E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., právne zastúpení: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpenému: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice, IČO: 36 863 017, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.319,67 Eur, takto

rozhodol:

2
7Csp/73/2022

I. Žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu vo výške 100 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcov z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n ť nahradiť žalobcom spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

7
7Csp/73/2022

1. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/73/2022-90 zo 17.10.2022 súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu vo výške 100 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcov zamietol a zároveň rozhodol o povinnosti žalobcov nahradiť spoločne a nerozdielne trovy konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy,

o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Súd priznanú sumu vo výške 100 Eur žalobcom titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Priznanú sumu považuje súd za vyrovnanie ujmy spotrebiteľovi žalobcom, ktoré je akousi satisfakciou za stav, ktorý im hrozil z dôvodu možnosti uplatnenia práva na plnenie, ktoré žalovanému nepatrilo. Zároveň priznaním primeraného finančného zadosťučinenia došlo aj k naplneniu odradzujúcej funkcie žalovaného od porušenia práv spotrebiteľov.

2. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 22CoCsp/8/2023-196 zo dňa 30.03.2023 bol potvrdený rozsudok súdu 1. inštancie vo výroku číslo I. a zrušený vo výroku II. a III. a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd je zároveň toho názoru, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Vzhľadom na porušenie spotrebiteľských práv žalobcov v 1. a 2. rade zo strany žalovaného, sa priznanie finančného zadosťučinenia javí odvolaciemu súdu ako dôvodné, však nie v sume 100 Eur, ktorú nepovažoval za dostatočne odradzujúcu pre žalovaného k ďalšiemu porušovaniu predpisov spotrebiteľského práva. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu povahu pre dodávateľa a má poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi. Napriek tomu priznal za viacnásobné porušenie spotrebiteľského práva spočívajúce v bezdôvodnom obohatení žalovaného vo výške 1.119,68 Eur a vyslovení viacerých neprijateľných zmluvných podmienok, vrátane neprijateľného spracovateľského poplatku vo výške 169 Eur, primerané finančné zadosťučinenie v neproporcionálnej nízkej výške 100 Eur. Odvolací súd preto považoval odvolanie žalobcov v tejto časti za dôvodné.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, pripojením spisu sp. zn. 32 Csp 136/2019, vypočutím žalobkyne v 1. rade a zistil tento skutkový stav:

4. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu spisová značka 32Csp/136/2019 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 32Csp/136/2019-85 zo dňa 31.03.2021 súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie vo výške 1.119,67 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 02.07.2019 do zaplatenia, určil zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 08.10.2010 číslo 0505487088 v časti 2. záverečné ustanovenia v znení, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné práva sa budú riadiť § 262 Obchodného zákonníka, za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobu o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, čo sa týka spracovateľského poplatku a poplatku za správu úveru, zamietol a rozhodol, že žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia rozsahu 100% a strany nemajú nárok na náhradu trov konania za konanie o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. V bode 33. odôvodnenia tohto rozhodnutia súd 1. inštancie dospel k záveru, že v zmluve je uvedená nesprávna suma predstavujúca celkovú čiastku na zaplatenie, ktorá je podhodnotená a tým určená v neprospech spotrebiteľa. Súd konštatoval, že ide o povinnú náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písmeno j) citovaného zákona, pričom súd považuje za logické, že podhodnotenie tejto sumy je potrebné hodnotiť tak, ako pri jej absencii. Ak by sa vychádzalo z mesačnej splátky 142,64 EUR od 27.11.2010 a počtu splátok 119, od 27.11.2010, potom by celková čiastka na zaplatenie predstavovala 16.974,16 EUR, teda už táto suma je vyššia než suma uvedená v zmluve vo výške 16.656,93 EUR. Navyše, však v zmluve sa uvádza aj prvá splátka do 31.10.2020 vo výške 87,79 EUR a dohodnutý bol aj spracovateľský poplatok 169 EUR, ktorý spadá pod celkové náklady spotrebiteľa a teda tvorí súčasť celkovej čiastky na zaplatenie podľa § 2 písm. h) Zákona 129/2010 Z.z. Súd zároveň prijal záver aj o nesprávnej výške RPMN, ktorá je opäť podhodnotená, určená v neprospech žalobcov ako spotrebiteľov. Súd dospel k záveru o zákonnej fikcii bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) citovaného zákona a z tohto dôvodu zaviazal žalovaného vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie. Zároveň rozhodol o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky.

5. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove číslo konania 5CoCsp/22/2021-156 zo dňa 20.01.2022 bol potvrdený rozsudok súdu 1. inštancie okrem výroku číslo III. a V., bol zmenený rozsudok súdu 1. inštancie vo výroku číslo III., kde odvolací súd určil spracovateľský poplatok 169 EUR uhradený pri uzatvorení

úverovej zmluvy a poplatok za správu úveru 2,99 EUR mesačne odo dňa uzatvorenia úverovej zmluvy, za neprijateľnú zmluvnú podmienku a žalobcom v tejto časti priznal nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu 1. inštancie čo sa týka bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, poukázal na správny záver súdu 1. inštancie, podľa ktorého zmluva o úvere neobsahuje správnu celkovú čiastku, ktorú musia spotrebiteľia zaplatiť. Zároveň konštatoval nesprávnosť výšky RPMN. Odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu 1. inštancie vo vzťahu k určeniu neprijateľnej zmluvnej podmienky.

6. Súd na pojednávaní dňa 13.12.2023 vypočul žalobkyňu v 1. rade, ktorá súdu uviedla, že pociťovala stres, nervozitu. Zároveň za manželom prišli ľudia vymáhať dlžnú sumu. Špecifikovať prečo požaduje od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie v tejto výške a na akom základe nevedela. Rovnako súdu nevedela uviesť, koľko súdnych konaní vedie proti žalovanému, resp. koľko súdnych konaní je vedených voči jej osobe. Uviedla, že je zastúpená právnym zástupcom, rovnako oslovila združenie o poskytnutie právnej pomoci, zákony neovláda.

7. Právny zástupca žalobcov žiadal žalobe o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v celom rozsahu vyhovieť. Zároveň žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške, ktorú požadovali žalobcovia, nakoľko poukázal na preventívny charakter primeraného finančného zadosťučinenia a na skutočnosť, že žalovaný používa v zmluvách, ako aj v obchodných podmienkach neprijateľné zmluvné podmienky, čím môže dôjsť k poškodzovaniu množstva spotrebiteľov. Právna zástupkyňa žalovaného žiadala žalobu zamietnuť. Mala za to, že neboli splnené podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia aj s poukazom na výpoveď žalobkyne v 1. rade na dnešnom pojednávaní. Bola toho názoru, že súd nesprávne dospel k názoru o nesprávnej celkovej čiastke úveru v prvotnom spore. Žalobu žiadala zamietnuť.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

9. Súd je toho názoru, že žalobcovia boli úspešní v pôvodnom konaní a z tohto dôvodu im vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti prívodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

10. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

11. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia je podľa názoru súdu porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacich na ochranu spotrebiteľa (napríklad Zákon o ochrane spotrebiteľa, Zákon o spotrebiteľských úveroch, § 52 a § 54 Občianskeho zákonníka). Súd poukazuje na právne závery vyjadrené vo viacerých rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove, ktorý vyslovil záver, že pokiaľ bol spotrebiteľ v predchádzajúcom spore úspešný pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný, napríklad rozhodnutie 9Co/50/2018 zo dňa 26.06.2018, ale aj rozhodnutie 17Co/17/2018 zo dňa 10.04.2018. Navyše, zo záverov vyjadrených v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 jasne vyplýva: „Ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávateľa ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý zákonné ustanovenie vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, aby spotrebiteľovi bola prívodená konkrétna ujma, nevyžaduje.“ A práve citujúc rozhodnutie najvyššej súdnej autority a to rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, kde najvyšší súd jednoznačne konštatoval, že zákon nevyžaduje, aby spotrebiteľovi bola prívodená konkrétna ujma. Je možné konštatovať, že žalobcovia v 1. a 2. rade boli v predchádzajúcom súdnom spore 32Csp/136/2019 v celom rozsahu úspešní, keď súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať im bezdôvodné obohatenie s príslušenstvom a zároveň bolo vyhovené ich žalobnému návrhu a boli určené dve neprijateľné zmluvné podmienky.

12. Súd nesúhlasí s tým, aby výška primeraného finančného zadosťučinenia mala zodpovedať výške bezdôvodného obohatenia v základnom konaní. Podľa názoru súdu by tak išlo o dvojitý postih žalovaného, ktorý už prišiel o úroky z daného úveru z dôvodu prijatia záveru o bezúročnosti alebo bezpoplatkovosti úveru. Pokiaľ ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, súd sa rovnako nestotožňuje s argumentáciou žalobcov o paušálnej sume za každú určenú neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť k bezdôvodnému obohateniu na strane spotrebiteľov, má to byť akási satisfakcia za to, že podstúpili spor s dodávateľom v súdnom konaní. Navyše, určením neprijateľnej zmluvnej podmienky je možné konštatovať, že žalobcovia v 1. a 2. rade neutrpeli žiadnu ujmu.

13. Žalobkyňa v 1. rade neuviedla, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia, viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Tieto svoje skutkové tvrdenia žalobkyňa nedoplnila ani na nariadenom pojednávaní dňa 13.12.2023, ktorého sa osobne zúčastnila, žalobca v 2. rade sa nedostavil hoci bol riadne súdom prevolaný. Žalobkyňa v 1. rade súdu uvádzala stres, bez bližšieho zdôvodnenia, nevedela súdu uviesť ani konania, ktoré vedie voči žalovanému resp. sú žalovaným vedené voči nej, nevedela

súdu špecifikovať výšku ani základ nároku primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré si žalobou uplatnila vo vzťahu k žalovanému.

14. Súd priznanú sumu vo výške 100 Eur žalobcom titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Súd uvádza, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd 1. stupňa priznanú sumu 100 Eur považuje za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadosťučinenia priznaná súdom je plne opodstatnená. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcom ako spotrebiteľom nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Je potrebné poukázať aj na prvotné konanie 32Csp/136/2019, v ktorom sa žalobcovia úspešne domáhali vydania bezdôvodného obohatenia a určenia dvoch neprijateľných zmluvných podmienok a v spore boli aj úspešní. Rozsudkom OS Prešov č.k. 7Csp 73/2022-90 zo dňa 17.10.2022, bola žalobcom v 1. a 2. rade právoplatne priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 Eur vo vzťahu k žalovanému, keďže tento rozsudok vo výroku č. I. nadobudol právoplatnosť dňa 18.05.2023. Túto právoplatne priznanú sumu vo výške 100 Eur žalobcom titulom primeraného finančného zadosťučinenia súd považoval za úspech v ich spore proti dodávateľovi v ktorom sa voči nemu úspešne domohli vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.119,67 Eur. V novom konaní po zrušení veci odvolacím súdom, súd priznal žalobcom sumu 100 Eur a to výške po 50 Eur za obidve neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré boli súdom v prvotnom konaní vo vzťahu k zmluvám žalovaného vyhlásené za neprijateľné. Pri opätovnom rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia nad právoplatne priznanú sumu skorším rozsudkom, súd vychádzal aj z výpovede samotnej žalobkyne v 1. rade na pojednávaní, ktorá súdu nevedela vôbec bližšie zdôvodniť negatívne zásahy žalovaného do jej sféry, ktoré by ju mali ovplyvniť.

15. Priznanú sumu finančného zadosťučinenia považuje súd za vyrovnanie ujmy spotrebiteľovi-žalobcom, ktorá je akousi satisfakciou za stav, ktorý im hrozil z dôvodu možnosti uplatnenia práva na plnenie, ktoré žalovanému nepatrilo. Zároveň priznaním primeraného finančného zadosťučinenia došlo aj k naplneniu odradzujúcej funkcie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

16. Vo vzťahu k primeranosti tejto sumy, ktorá vo vzťahu k žalovanému bola žalobcom priznaná, súd poukazuje napr. na rozhodnutie KS v Prešove 9CoCsp/60/2022 zo dňa 14.03.2023, kde súd potvrdil rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 100 EUR titulom primeraného finančného zadosťučinenia, kde v základnom konaní bol spotrebiteľ v spore o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy úspešný, rozhodnutie KS v Prešove 23CoCsp/7/2022 zo dňa 21.02.2023 potvrdená suma 50 EUR, OS Prešov 29Csp/112/2022 zo dňa 16.11.2022 suma 100 EUR, OS Prešov sp. zn. 9Csp/116/2022 zo dňa 07.11.2022 suma 100 EUR, ako aj napr. rozhodnutie OS Prešov sp. zn. 11Csp/8/2022 zo dňa 29.04.2022.

17. S poukazom na vyššie odôvodnenie súdu, bol žalobný návrh žalobcov v prevyšujúcej časti ako nedôvodný zamietnutý.

18. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 CSP dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 CSP, zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcom priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z

prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

2

7Csp/73/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.